

را بر سر دین مرتبه استعمال نماید و غیر تا من آن محل
 نزول است هر از بر میان تشریح است قاب بی غیر
 وقت و نیا بر آنکه کجاست از ایته گفته که کان
 قاب و کجاست بود در این منزلت ساعت در میان
 هر نزد اراده مال و کجاست استعمال نماید مذکور و از
 هر دو صفت منزلت اندک تر مصلحت است از روح
 بی طلب که آن است بی شکی تو ای رسول خدا در میان
 بالا بیشتر را که رسید مرتبه و غیر از هر کجاست
 بود دین و مکان در او بود یا کمتر از آن بود یا بود
 میان ذات هر دو که از تو هم آن مرتبه و منزلت هر
 هیچ احدی نبوده و هیچ کس نبوده آن مرتبه طلب بود و
 هیچ آن است با با و آن رسول الله محمد صلی الله علیه و آله
 عطیه است بر تقیم پیش کردن صبح قائل در مکان
 خطا بی مفعول و و کما نیست مصلحت با جتنار صفا ایضا است
 بجز آنکه در صفت فاعل حال معصوم است و ذکر صبح است
 تا که است

تا که است به با متعلق است لغت و غیره علی غیره که
 باب کجاست رسول است معطوف بر نسبت عطف خاص است
 و تقیم مفعول معصوم است نسبت معصوم و غیره معصوم
 مفعول مجزوف است ای تقیم خود و غیره است و غیره
 تقیم معصوم است مفعول باشد و بر آن بعد بر آن است
 بیو قال شوه بلکه است مفعول کلام قال است و معصوم
 مفعول است مفعول صبح خادم است ای تقیم و غیره
 ترا صبح است میان در آن وقت هر است مفعول و صبح
 هر چون پیش بود آن خود و مفعول است مفعول پیش است
 مفعول و خادمان در پیش او کجاست پیش است
 تو در پیش بود و صبح است میان کلام است و در آن
 بودند نقیصه کجاست تقیم مفعول مفعول است و ایضا
 و در آن است و وقت باز در آن کجاست را پیش است
 اینان اقتدا نموده باز کردند و آن است تحریق است
 ایضا و ایضا می بود کجاست مفعول مفعول است و ایضا

Copyright © King Saud University